

Raport ze spacerów geomorfologicznych w Parku Rzecznym Drwinka w 2023 roku

Spacerów geomorfologicznych odbyły się w dn. 16.04.2023 i 23.04.2023, w godz. 10.00-12.00.

W pierwszym spacerze uczestniczyło 21 osób, w drugim 11.

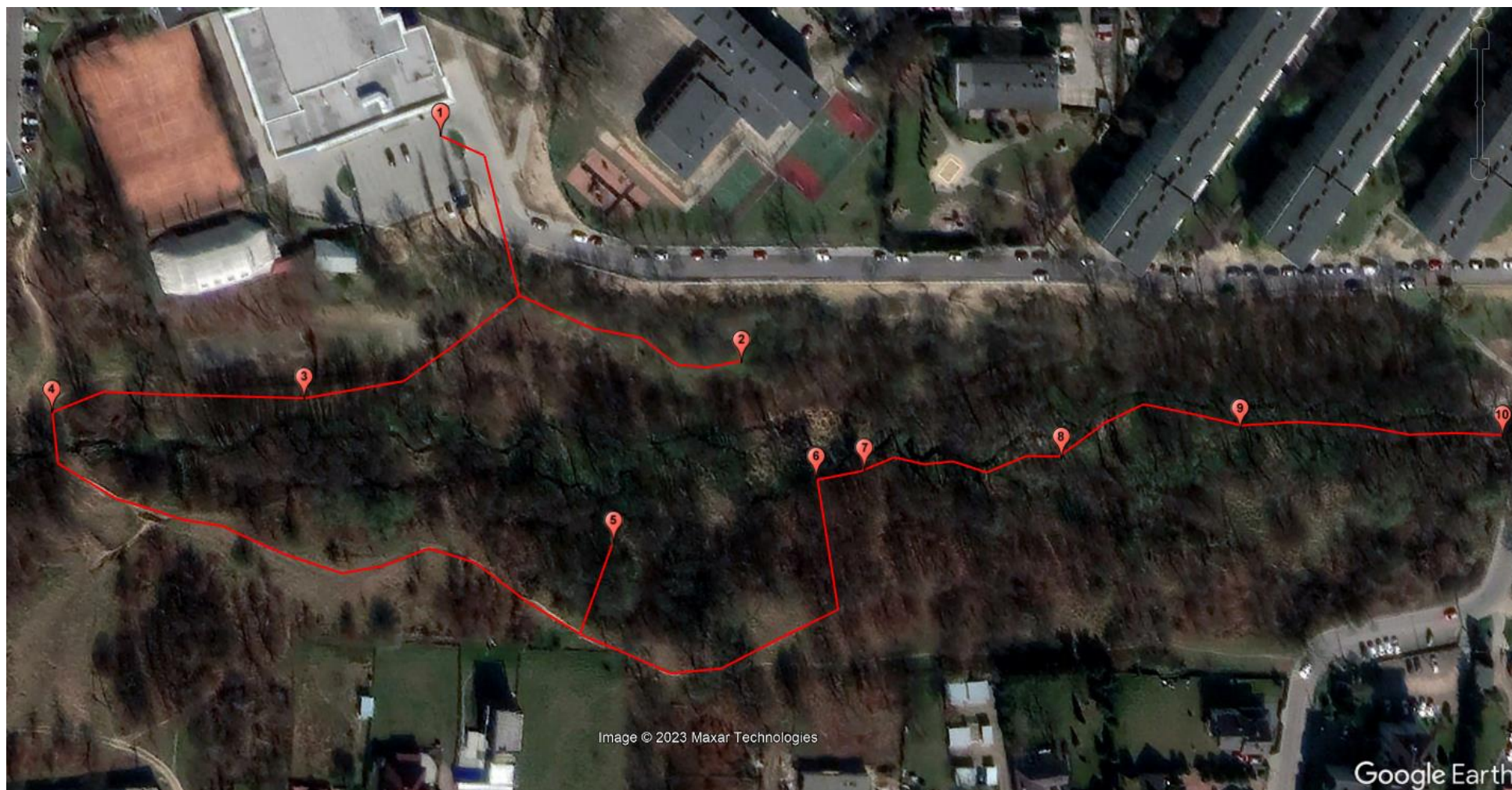
Spacerów rozpoczynały się przy wejściu do Centrum Sportu i Rekreacji Com-Com Zone na Kozłowiec. Trasa spaceru przebiegała zboczami i dnem doliny Drwinki zgodnie z poniższą listą miejsc (w nawiasach podano informację o poruszanej tematyce):

1. Parking przy Centrum Sportu i Rekreacji
2. Nieaktywne osuwisko (procesy osuwiskowe na sztucznych zboczach, aktywne osuwiska w dolinie Drwinki)
3. Sztuczne zbocza doliny przy nieczynnym korcie tenisowym (kształtowanie sztucznych zboczy pod zabudowę, wcinanie rzek w ostatnich 100 latach)
4. Kolektor kanalizacji deszczowej oraz zabezpieczenie narzutem z kamienia łamanego luzem brzegu prawego (sztuczne zabezpieczenie brzegu, wpływ zabezpieczeń korytowych na procesy hydromorfologiczne)
5. Odcinek meandrujący (morfogeneza odcinka, erozja i akumulacja w korycie)
6. Odcinek wielokorytowy (morfogeneza odcinka nietypowego dla środowiska Polski południowej, osady rzek wielokorytowych i ich wysokie zdolności retencyjne)
7. Koryto kręte (zapis hydrodynamiki w ripplemarkach)
8. Podcięcie brzegowe (zapis litologiczny zmian położenia koryta)
9. Zniszczona regulacja kamiennie-faszynowa (niszczenie zabezpieczeń w czasie wezbrań, dostosowywanie przepływu do nowych warunków, stabilność odcinków ulegających samoczynnej renaturyzacji)
10. Most w ciągu ulicy Podlesie (niszczenie przyczółków mostowych)

Charakterystyka dolina i zalecenia:

Dolina Drwinki od źródeł do mostu w ciągu ul. Podlesie wyróżnia się wysokimi walorami geomorfologicznymi. Pomimo sztucznego ukształtowania znacznej części zboczy doliny zachodzą w ich obrębie procesy naturalne, takie jak osuwiska, których pozostałości można obserwować w rzeźbie zboczy. Drwinka ma rozwinięty kręty układ korytowy, z krótkimi odcinkami meandrującymi. W odcinkach tych zachodzą naturalne procesy erozji i akumulacji, które prowadzą m.in. do odsypywania ripplemarków – niewielkich regularnych wydm w korycie. Osady dna doliny w wielu miejscach mają cechy form akumulowanych w procesach naturalnych, a nie redeponowanych przez człowieka. Najbardziej atrakcyjną geomorfologicznie częścią dna doliny jest fragment z dobrze rozwiniętym układem wielokorytowym. Wszystkie wymienione powyżej formy rzeźby terenu należy zachować ze względu na ich unikatowy charakter, jako obiektów położonych na bardzo silnie zurbanizowanym obszarze. Obiekty te zostały już opisane na tablicy geomorfologicznej w ramach ścieżki przyrodniczej w Parku Rzecznym Drwinka oraz będą przedmiotem przyszłych publikacji naukowych.

Wykonawca: Karol Witkowski

Trasa spaceru geomorfologicznego. Numeracja punktów zgodna z listą powyżej.